

ZORG VOOR ELKAAR

De column 'Hersenspinzel' wordt geschreven door Augustinus voor KBO-PCOB-Goes en verschijnt digitaal 2 x per maand

Deze spinsel zou helemaal niet nodig moeten zijn. Maar helaas, helaas, pindakaas. Ondanks allerlei mooie verhalen over mensen die medemensen met een lichamelijke of geestelijke handicap helpen bij hun functioneren in de maatschappij, komt het maar al te vaak voor dat veel die laatste medemensen verstoken zijn van die hulp en hun leven vaak in eenzaamheid (moeten) slijten. Regelmatig kom je in nieuwsbladen, dagbladen, tijdschriften en andere geschreven vormen van teksten, artikelen tegen waar over een geval van eenzaamheid wordt verhaald. En soms hoor je ook dergelijke verhalen over wat mensen meemaken of zien aan verwaarlozing en onachtzaamheid. Verhalen waarin mensen hun 'plicht' om voor anderen te zorgen die het nodig hebben, verzaken.

Laat ik een recent voorbeeld noemen dat zich voor de ogen van heel wat mensen in de Goese binnenstad afspeelde, maar waar velen aan voorbij gingen en het 'slachtoffer' links lieten liggen. Soms zelf geen blik waardig keurden. Naast het prachtige pand op de Vlasmarkt is nu een doorgang naar het Bleekveld bij brasserie Katoen. Voorheen waren in dit gebouw o.a. de Vakschool voor Meisjes, het gemeentelijk archief en andere overheidsinstellingen gehuisvest. Vroeger, en nu nog, werd het op de foto aan de rechterkant geflankeerd door een meubelzaak en links door een pand waarin o.a. een sigarenwinkel, goedkope kledingzaak en winkel in 'witgoed' waren gevestigd.

Nog niet zo heel lang is een deel van de aanbouw gesloopt en kan men nu ongehinderd van het Bleekveld naar de Vlasmarkt lopen of fietsen. Zo gebeurde het op een gewone doordeweekse dag dat een aantal jongelui met de fiets van deze passage gebruik maakten. Zonder op of om te kijken reden ze de Vlasmarkt op, maar zagen ze daarbij een oudere voetganger over het hoofd. Het kon niet uitblijven dat de man gedwongen kennis moest maken met de bestrating en daar ongelukkig op belandde.

Uit de reactie van de jongelui bleek dat ze niet toepasten wat ze van hun ouders hebben geleerd te doen in dergelijke gevallen. Of dat ze helemaal niet netjes waren opgevoed, want er werd helemaal niet afgestapt, maar wel zonder blikken of blozen doorgereden.

Wie schetste de verbazing en verontwaardiging van de getuige die wel een helpende hand toestak om het slachtoffer te helpen. Want ook het merendeel van de passerende volwassen gebruikers van het wegdek keken niet of nauwelijks om naar het slachtoffer en staken dus ook geen helpende hand toe.

In allerlei periodieken lezen we wel meer verhalen over (oudere) mensen naar wie niemand omkijkt en die maar moeten zien dat ze op een waardige wijze deel kunnen uitmaken van de maatschappij. De bekende leus "Doe wel en zien niet om" is bij deze en heel veel andere medemensen schijnbaar niet bekend. En als ze die wel kennen is het schijnbaar niet tot hen doorgedrongen dat dit ook voor hen geldt. Dat het maar een kleine moeite is om bij dergelijke voorvallen de helpende hand toe te steken en het slachtoffer te helpen bij het opstaan, te kijken of de persoon in kwestie letsel(s) heeft opgelopen en nadere verzorging nodig heeft. Nee, hier werd het bekende Zeeuwse gezegde "eigen pokus gezondheid gaat voor" letterlijk toegepast.

Ongelooflijk maar waar. Het bovenstaande is geen verzonnen verhaal maar speelde zich enkele maanden geleden af in een Goese straat. Gelukkig waren er nog wel voorbijgangers die het slachtoffer op de been hielpen en hem te hulp kwamen om de schade op te nemen en op weg naar huis te helpen.

"Wat ge niet wilt dat u geschiedt, doe dat ook een ander niet". Kent u dat aloude spreekwoord? Ja? laten we het dan indien nodig ook toepassen, want het kan ons allemaal ook overkomen. En dan zullen we maar al te blij zijn dat we ook geholpen worden.

ZORG VOOR ELKAAR! Het is een kleine moeite en maakt onze aardbol weer een ietsie pietsie leefbaarder.

Augustinus